

RHODESIAN RIDGEBACK

Pochodzenie: Afryka Południowa.

Wzorzec dostarczony przez Związek Kynologiczny Afryki Południowej i Kennel Club Zimbabwe.

Data publikacji oryginalnego wzorca: 10.12.1996

Użytkowość: W wielu rejonach świata rhodesian ridgeback jest jeszcze używany jako pies myśliwski. Przede wszystkim jednak ceniony jest jako pies stróżujący i przyjaciel rodziny.

Klasyfikacja FCI: grupa 6 Psy gończe, posokowce i rasy pokrewne.
sekcja 3 Rasy pokrewne.
Nie podlega próbom pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Rhodesian jest obecnie jedyną rasą psów pochodzącą z Afryki Południowej. Jego przodkowie pochodzą z Cape Colony z Południowej Afryki, gdzie krzyżowane były z prymitywnymi psami miejscowymi i półdomowymi psami myśliwskimi Hotentotów o charakterystycznej prędze na grzbiecie. Rhodesian ridgeback, czyli „psy na lwy” polowały zwykle w grupach po dwa lub trzy, a ich dawnym zadaniem był właśnie pościg za zwierzyną, przede wszystkim za lwami, głoszenie zwierzyny i utrzymanie jej w miejscu, aż do przybycia myśliwego, co wymagało dużej zręczności. Pierwszy wzorzec, zainspirowany wzorcem dalmatyńczyka został zredagowany w 1922 roku przez F.R.Barnes'a w Bulawayo w Rodezji. Został on przyjęty przez Związek Kynologiczny Południowej Afryki w 1926 roku.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Rhodesian ridgeback jest psem harmonijnie zbudowanym, mocnym, muskularnym, zręcznym i aktywnym, o harmonijnej sylwetce, bardzo wytrzymałym i szybkim. Główny akcent w jego wyglądzie położony jest na zręczność i elegancję, budowa powinna być zdrowa, bez jakichkolwiek oznak ciężkości. Charakterystyczną cechą rasy jest pręga grzbietowa utworzona przez włos, rosnący w odwrotnym kierunku niż pozostała część okrywy włosowej. Pręga ta - ridge - stanowi wyróżnik rasy. Jest ona wyraźna i symetryczna, zwęża się w kierunku zadu. Powinna zaczynać się tuż za łopatkami i ciągnąć się aż do guzów biodrowych. W jej obrębie muszą znajdować się dwie korony, identyczne i symetrycznie położone, których tylna krawędź nie powinna wychodzić poza 1/3 długości całej pręgi. Szerokość pręgi może dochodzić do 5 cm.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Pies dumny, inteligentny. Zachowuje się z rezerwą wobec obcych, ale nie jest agresywny ani lękliwy.

GŁOWA:

Mózgoczaszka:

Czaszka powinna być długa (szerokość czaszki między uszami i odległość od guza potylicznego do stopu i od stopu do wierzchołka nosa są jednakowe). Płaska, szeroka między uszami. Kiedy pies jest spokojny, na głowie nie widać zmarszczek.

Stop powinien być wyraźnie, ale nie przesadnie zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Nos czarny lub brązowy. Jeżeli oczy są ciemne wierzchołek nosa musi być czarny, jeśli oczy są bursztynowe musi być brązowy.

Kufa długa, głęboka i mocna.

Wargi: linia warg jest wyraźnie zaznaczona, wargi dobrze przylegają do szczęk.

Szczęki/uzębienie: Szczęki mocne, idealny zgryz nożycowy, uzębienie pełne, siekacze górne ściśle zachodzą na siekacze dolne; siekacze osadzone są prostopadle do szczęk. Zęby dobrze rozwinięte, w szczególności kły.

Policzki dobrze rzeźbione.

Oczy umiarkowanie rozstawione, okrągłe, błyszczące i żywe, o inteligentnym wyrazie. Ich kolor harmonizuje z umaszczeniem.

Uszy osadzone dość wysoko, średniej wielkości i dość szerokie u nasady. Stopniowo zwężają się, a ich koniec jest lekko zaokrąglony. Noszone są płasko przy głowie.

SZYJA:

Dość długa, mocna, bez podgardla.

TUŁÓW:

Grzbiet mocny.

Lędźwie mocne, muskularne i lekko wysklepione.

Klatka piersiowa niezbyt szeroka, ale głęboka i pojemna; jej dolna linia sięga do łokci.

Przedpiersie uwydatnione.

Żebra umiarkowanie wysklepione, nigdy nie beczkowate.

OGON:

Mocny u nasady, zwężający się ku końcowi, nie gruby, średniej długości. Nie powinien być osadzony ani zbyt wysoko, ani zbyt nisko. Noszony lekko zagięty ku górze, ale nigdy nie zakręcony.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie idealnie proste, mocne, o mocnym kośćcu. Łokcie przylegają do klatki piersiowej. Widziane z profilu są szersze niż widziane z przodu. Śródreżcza mocne, lekko pochyłe.

Łopatki ukośne, wyraźne i umięśnione, zdradzające szybkość.

Łapy zwarte, zaokrąglone o wysklepionych palcach i mocnych, elastycznych opuszkach. Łapy chronione są włosiem rosnącym między palcami i opuszkami.

Kończyny tylne: mięśnie mocne i wyraźnie zarysowane; stawy kolano-we dobrze kątowne, stawy skokowe mocne, śródstopia dość krótkie.

RUCH:

W ruchu kończyny prowadzone są równolegle, chody swobodne i energiczne.

OKRYWA WŁOSOWA :

Włos krótki i gęsty, o gładkim, błyszczącym wyglądzie, nie jest ani wełnisty, ani jedwabisty.

Umaszczenie: od jasnopszenicznego do czerwono-płowego. Dopuszczalne są niewielkie białe znaczenia na przedpiersiu i palcach, ale nadmierna ilość bieli na przedpiersiu, na brzuchu lub na łapach wyżej niż palce, stanowi wadę. Ciemna kufa i uszy są dopuszczalne. Jakikolwiek czarne włosy rozsiane na tułowi i łapach są zdecydowanie niepożądane.

WZROST i WAGA:

Wysokość w kłębie: (pożądana)

- psy 63 - 69 cm (25 - 27 cali),

- suki 61 - 66 cm (24 - 26 cali).

Waga: (pożądana)

- psy 36,5 kg (80 funtów angielskich),

- suki 32 kg (70 funtów angielskich).

WADY:

Wszelkie odchylenia od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady obniżające ocenę w zależności od stopnia ich nasilenia.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.